

MSD

De Standaard

4 mei 2001, 9de jaargang, nummer 18

SPECIAL LIJF & LEDEN

FOTO BADKAMERGEHEIMEN

TUSSEN KIJKEN EN MEEDOEN: BIJ DE BADFOTO'S VAN MICHEL VAEREWIJCK

MEER DAN IN WELKE RUIMTE OOK HUIST IN de badkamer intimiteit. Onttrokken aan de blikken van anderen, is het de plaats waar we onze dagelijkse gedaanteverwisseling ondergaan. Als een rups die uit haar cocon komt.

Het proces van de metamorfose gaat vaak samen met de pijn van de confrontatie. Wat de badkamerspiegel reflecteert, is niet altijd even elegant. De naakte waarheid, in de klinische glans van de witte muurtegels, staat vaak mijlenver van de schoonheid-als-norm.

De badkamer is de plaats van de waarheid, maar ook van de leugen. Is wie erin verdween dezelfde als wie eruit tevoorschijn komt?

Hier kunnen we als een kind weer tot onszelf komen. Naakt en kwetsbaar. De kamer, het warme bad en de hydraterende crème maken kleding overbodig. De geborgenheid van de ouderlijke omarming zit verscholen in de

van vocht bezwangerde lucht. De hand voelt de huid, de huid de hand. Je herinnert je het schuimende washandje om je moeders hand dat het stof van de speeltuin wegspoelde.

Zelden mag een buitenstaander aan deze rituelen deelnemen. Maar nu en dan gaat de deur voor iemand open. Een observator of een deelnemer.

Dan geeft de kamer haar geheimen prijs. De huidplooiën als de teennagels geknipt worden. De haren in het dotje schuim dat ze van haar scheermes spoelde, en de waterstraal die vanuit de schaamstreek op de douchebak klatert. Meer dan in het liefdesspel wordt hier intimiteit gedeeld. Het intieme in zijn zuiverste vorm. Ontdaan van alle schaamte.

Net zoals het schuimende washandje om je moeders hand dat het stof van de speeltuin wegspoelde.

michel vaerewijck